04/07/2026

48η Κληρικολαϊκή Συνέλευση Αρχιεπισκοπής Αμερικής: Συζήτηση για την ανάδειξη της γυναίκας σε θέσεις ευθύνης

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Μια συζήτηση με θέμα την ανάδειξη της γυναίκας σε θέσεις ευθύνης στο πλαίσιο των διακονιών, που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της Κληρικολαϊκής Συνέλευσης του 2026, έφερε στο ίδιο τραπέζι πέντε γυναίκες με σημαντική προσφορά στη ζωή της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής. Μίλησαν για τις ευκαιρίες που μπορεί να δοθούν στις γυναίκες, αλλά και για τις ποικίλες διακονίες που επιτελούν αυτές στην Εκκλησία.

Οι ομιλήτριες παρουσίασαν διάφορα παραδείγματα σε επίπεδο ενορίας και Μητρόπολης και έκαναν λόγο για ζητήματα εκκλησιαστικής μουσικής, στήριξης

των θυμάτων της ενδοοικογενειακής βίας, θέματα γενικότερης φροντίδας, συμπαράστασης προς τους πενθούντες, αλλά και υποστήριξης των αστέγων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων. Στόχος της συζήτησης ήταν να ενθαρρύνει κάθε ενορία να προσφέρει σε γυναίκες κάθε ηλικίας περισσότερες ευκαιρίες συμμετοχής.

Τον συντονισμό της συζήτησης είχε η Barbara Harris, ιδρυτικό μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του St. Catherine's Vision και νυν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του St. Phoebe Center, ενώ τα καταληκτήρια σχόλια έκανε ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Δρ Stelyios Muksuris. Στη συζήτηση συμμετείχαν επίσης η Δρ Helen Theodoropoulos, Ορθόδοξη θεολόγος, ομότιμη καθηγήτρια και γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του St. Phoebe Center, η Joyce Spanakis, πρόεδρος της Φιλοπτώχου της Ιεράς Μητρόπολης Πιττσβούργου και πρώην πρόεδρος ενοριακού συμβουλίου, η Michelle Marie Kotsagrelos, συνταξιούχος εκπαιδευτικός, μέλος του Μητροπολιτικού Συμβουλίου και αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Μητροπολιτικής Φιλοπτώχου, η Elizabeth Hawkins, κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου Θεολογίας (MDiv), νοσοκομειακή ιεροψάλτρια-εφημέριος (chaplain) στο St. Jude Children's Research Hospital και αναγνωρισμένη νοσοκομειακή ιερέας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής, καθώς και η Amy Hogg, Πρωτοψάλτρια του Καθεδρικού Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου στο Πίτσμπουργκ, συμπαρουσιάστρια της εκπομπής «A Sacrifice of Praise» και ιδρύτρια της Βυζαντινής Χορωδίας της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής.

Η Joyce Spanakis, πρώτη ομιλήτρια της συζήτησης, κάλεσε τις γυναίκες να αναζητήσουν ενεργή στήριξη και να διευρύνουν, παράλληλα, το δίκτυο των συνεργασιών τους. Υπογράμμισε ακόμη την ανάγκη να ξεπεραστεί η παραδοσιακή αντίληψη που περιορίζει τον ρόλο της Φιλοπτώχου στην προετοιμασία κάποιων εκδηλώσεων φιλοξενίας. Αντιθέτως, μίλησε για τον ουσιαστικό ρόλο που αυτή διαδραματίζει στον σχεδιασμό, την οργάνωση και το γενικότερο φιλανθρωπικό της έργο. Προέτρεψε ακόμη τα τοπικά παραρτήματα να συνεργάζονται μεταξύ τους στενότερα, αντί να λειτουργούν μεμονωμένα.

Στη συνέχεια, η Michelle Marie Kotsagrelos εστίασε την τοποθέτησή της στις διάφορες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στην ενοριακή ζωή. Αναφερόμενη στα πρώτα της βήματα στη διοίκηση της ενορίας, περιέγραψε ένα περιβάλλον στο οποίο κυριαρχούσαν κυρίως άνδρες, με την ίδια να είναι μία από τις μόλις δύο γυναίκες που συμμετείχαν στο συμβούλιο των δεκαέξι μελών. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, οι γυναίκες περιορίζονται συχνά σε υποστηρικτικούς ρόλους· η ίδια, ωστόσο, αξιοποίησε εκείνη την εμπειρία για να γνωρίσει σε βάθος τον τρόπο λειτουργίας της ενορίας και να κατανοήσει τι σημαίνει αποτελεσματική

προσφορά και υπεύθυνη συμμετοχή. «Να συμμετάσχετε και προσφέρετε. Να μοιράζεστε μεταξύ σας τις ιδέες» παρότρυνε στην ομιλία της.

Η Michelle Marie Kotsagrelos επισήμανε ακόμη ότι μια τέτοια επιμονή ωφελεί ολόκληρη την εκκλησιαστική κοινότητα όταν αναλαμβάνουν οι γυναίκες ενεργό ρόλο, αφού γίνονται όλοι μέλη του Σώματος του Χριστού.Παράλληλα, κάλεσε όσους έχουν θέσεις ευθύνης στην Εκκλησία να αναζητήσουν πρόσωπα με ειλικρινή διάθεση προσφοράς, και όχι να περιμένουν απλώς να εκδηλωθεί κάποιο εθελοντικό ενδιαφέρον. «Χρειάζεται να καλέσουμε τους ανθρώπους να προσφέρουν» ανέφερε. «Όταν βλέπετε κάποιον με ικανότητες και με διάθεση προσφοράς, να τον προσεγγίσετε και να τον καλέσετε να συμμετάσχει».

Στη συνέχεια, η Elizabeth Hawkins μίλησε για την εμπειρία της ως νοσοκομειακής ιερέως. Όπως εξήγησε, η διακονία αυτή προσαρμόζεται στις ανάγκες του κάθε ασθενούς: άλλοτε μεριμνά για τη συμμετοχή του στα Ιερά Μυστήρια, άλλοτε προσεύχεται στο πλευρό του και άλλοτε αρκείται απλώς να τον ακούσει. Εργαζόμενη στον τομέα της φροντίδας παιδιών, διακονεί συχνά ασθενείς που δεν είναι Ορθόδοξοι. Όπως ανέφερε, αντλεί πάντοτε έμπνευση από τις Ορθόδοξες αξίες της, προσαρμόζοντας τον λόγο της στις ανάγκες του κάθε ανθρώπου.

«Τις πιο πολλές φορές, συνοδεύω τους ασθενείς και τις οικογένειές τους στο πένθος τους», είπε, «όταν έρχονται αντιμέτωποι με τη σκέψη: “Ποτέ δεν το φανταζόμουν πως θα έπαιρνε η ζωή μου μια τέτοια τροπή”».

Και κάλεσε τους εκκλησιαστικούς ηγέτες να δημιουργήσουν περισσότερες ευκαιρίες για τη νέα γενιά. «Να ενθαρρύνετε τα κορίτσια να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες και ευθύνες, όπως ακριβώς θα κάνατε και με τα αγόρια» τόνισε. Πρότεινε ακόμη οι ενορίες να δίνουν στα παιδιά ευκαιρίες να αναπτύσσουν τα χαρίσματά τους μέσα από τον αθλητισμό ή τις ομάδες. Παράλληλα, εισηγήθηκε τη δωρεάν εγγραφή των νέων γυναικών στη Φιλόπτωχο, προκειμένου να γνωρίσουν και να συμμετάσχουν στο έργο της όσο το δυνατό περισσότερες από αυτές.

Η Amy Hogg αναφέρθηκε στη προσωπική της διαδρομή στον χώρο της εκκλησιαστικής μουσικής. Έχοντας ιδρύσει μια γυναικεία χορωδία με μέλη από διάφορες Ορθόδοξες δικαιοδοσίες, περιέγραψε τη γενικότερη δυσκολία και έκανε λόγο για περιστατικά εκφοβισμού, σεξιστικών συμπεριφορών και σεξουαλικής παρενόχλησης. Ωστόσο, η τακτική επικοινωνία με τον εφημέριο της ενορίας της και η στήριξη που έλαβε από τον ειδικό ψυχικής υγείας τής έδωσαν τη δύναμη να συνεχίσει τη διακονία της.

Η Amy Hogg σημείωσε, ειδικότερα, ότι δεν πιστεύει πως οι άνδρες που υπηρετούν

στον χώρο της εκκλησιαστικής μουσικής μπορεί να ενεργήσουν με κακή πρόθεση. Επειδή όμως η ψαλτική παράδοση υπήρξε επί μακρόν ένας ανδροκρατούμενος χώρος, πολλοί άνδρες ψάλτες δεν σκέφτονται να δημιουργήσουν γυναικείες χορωδίες ούτε να προσαρμόσουν τη μουσική στις δυνατότητες της γυναικείας φωνής.

«Μου πήρε κάμποσα χρόνια να καταλάβω ότι πρέπει εμείς οι γυναίκες να δίνουμε χώρο η μία στην άλλη» είπε η Hogg. «Γι' αυτό και προσπάθησα να δημιουργήσω περιβάλλοντα όπου οι γυναίκες θα έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν και να αισθανθούν ότι έχουν στήριξη». Παράλληλα, κάλεσε τους άνδρες που κατέχουν θέσεις ευθύνης να απευθύνονται στις ίδιες τις γυναίκες, αναλογιζόμενοι με ποιον τρόπο θα μπορούσαν να τις στηρίξουν, μια και συχνά δεν αντιλαμβάνονται κάποιες πιθανές δυσκολίες που μπορεί να περάσουν απαρατήρητες, όπως λόγου χάρη όταν οι ψάλτες επιλέγουν τονικότητες στις οποίες οι γυναίκες δυσκολεύονται να ψάλλουν.

Τη συζήτηση έκλεισε ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος, Δρ Stelyios Muksuris, καλώντας τους παρισταμένους να μην αρκεστούν στη λεκτική υποστήριξη, αλλά να εργαστούν έμπρακτα πάνω στις προτεινόμενες αλλαγές.

Οι συμμετέχοντες αποχώρησαν έχοντας αποκομίσει πολλές χρήσιμες ιδέες για το πώς θα μπορούσαν να ενισχύσουν την ευρύτερη συμμετοχή των γυναικών στις ενορίες τους, αναπτύσσοντας κατάλληλες διακονίες που να ανταποκρίνονται στις πνευματικές και κοινωνικές ανάγκες της κάθε κοινότητας.